

Porozmawiajmy o... małych dzieciach z niepełnosprawnościami i ich rodzinach

W każdej grupie przedszkolnej mogą znajdować się dzieci z niepełnosprawnościami. Niektóre niepełnosprawności są wyraźnie widoczne, podczas gdy inne są mniej zauważalne. Przedszkolaki mogą mieć niepełnosprawności, które nie zostały jeszcze wykryte lub zdiagnozowane. Małe dzieci łatwo akceptują różnorodne zdolności kolegów z grupy, ale mogą mieć pytania. Nauczyciele mogą wspierać wszystkie dzieci, gdy uczą się, jak zawierać przyjaźnie.

Praca z dziećmi

Porozmawiajcie o różnorodnych zdolnościach dzieci w waszej grupie.

- Bądź dobrze poinformowany. Wyjaśniaj jasno, słowami zrozumiałymi dla przedszkolaków. Podkreśl, co dziecko z niepełnosprawnością MOŻE zrobić. Czy dziecko używa specjalnego sprzętu? Nazwij go dokładnie i opisz, w jaki sposób pomaga. „Aparaty słuchowe Bena sprawiają, że nasz głos jest głośniejszy i bardziej wyraźny, co pozwala mu nas zrozumieć”.
- Uważaj na złe pomysły. Niektóre przedszkolaki myślą, że osoba, która nie chodzi lub nie widzi, po prostu się nie stara. Mogą myśleć, że ich mama zapomniała ich tego nauczyć. Niektórzy martwią się, że mogą „złapać” niepełnosprawność, tak jakby to było przeziębienie. Mogą myśleć, że mogą bawić się specjalnym sprzętem. Delikatnie poprawiaj błędy od razu: „Wózek Sophii nie jest zabawką do jazdy, którą można się dzielić. W ten sposób porusza się po pokoju”.

Promuj przyjaźnie wśród wszystkich dzieci.

- Prowadź rozmowy z całą klasą na temat wspólnych zainteresowań. „Dobra, zróbmy razem listę rzeczy, które lubimy robić. Miło jest robić rzeczy z przyjaciółmi”.
- Dostosuj zasady gry, aby dziecko z niepełnosprawnością mogło bawić się z kolegami z grupy. Na przykład zagraj w „Słyszę Cię” zamiast „Widzę Cię”, aby włączyć dzieci z wadami wzroku.
- Uśmiechaj się, śmiej się i baw z niepełnosprawnym dzieckiem. Oprócz pomagania dziecku czuć się mile widzianym i docenianym, pozwalasz jego kolegom z grupy zobaczyć, że mogą zrobić to samo.
- Znajdź sposoby na poinformowanie dzieci, kiedy niepełnosprawność dziecka wiąże się z dyskomfortem w niektórych interakcjach. Na przykład dziecko z autyzmem może preferować pokazanie kciuka w górę od przytulenia lub przybicia piątki.

Upewnij się, że materiały w sali przedstawiają osoby o różnych zdolnościach, w tym osoby niepełnosprawne, których nie ma w Twojej grupie.

- Przeglądaj bibliotekę pod kątem książek i filmów przedstawiających osoby niepełnosprawne.
- Zainwestuj w lalki i figurki, które są dostarczane z kulami i innymi pomocami dla osób niepełnosprawnych.

Praca z rodzinami

Zapytaj, co rodzina dziecka chce, aby inni wiedzieli o jego niepełnosprawności.

- Czy chcą porozmawiać z grupą, czy pozwolić dziecku wyjaśnić samodzielnie? A może chcą, żeby zrobił to nauczyciel?
- Pamiętaj, że niektóre niepełnosprawności wiązały się z traumą dla dziecka lub rodziny. Może to mieć wpływ na to, co chcą o tym powiedzieć.

Poinformuj wszystkie rodziny, że niepełnosprawność jest naturalną częścią ludzkiego doświadczenia i że twoja grupa jest bezpieczną przestrzenią integracyjną dla wszystkich dzieci.

English Title: Let's Talk About ... Young Children with Disabilities and Their Families

Any opinions, findings, conclusions, or recommendations expressed in this tip sheet are those of the author(s) and do not necessarily reflect the views of the Illinois State Board of Education.